

LILLEMOR LINDBERG:

Familjekampanjen fortsätter

Brita Nordström, som satte en lavin i rörelse för ett år sedan då hon startade Familjekampanjen som en reaktion mot de senaste årens familjepolitik, har gett ut en bok om kampanjen (*Familjekampanjen fortsätter*. Robert Larsons förlag). Orsaken till att kampanjen startade just då var finansminister Strängs berömda yttrande i samband med den föreslagna skattereformen: »Vi ska inte tvinga ut kvinnan, hon ska ha valrätten, vill hon vara hemma och få en lägre standard, så får hon det.»

Brita Nordströms bok talar om varför familjekampanjen startade, vad den uppnått och hur den skall fortsätta. Hon vill få så många som möjligt att inse vad som håller på att ske med familjen och uppmanar dem att aktivt ta del i och påverka utvecklingen.

Kampanjen började med att man skrev och spred ett brev till statsministern, i vilket bl a begärdes att föräldrarna alltjämt på ett avgörande sätt bör få tillfälle att uppfostra den nya generationen. Beträffande det allmänna vårdbidrag för barnen (barnbidrag, daghemskostnad etc) framhölls att lika stora vårdbidrag bör ges till familjer i samma inkomstläge oavsett hur barnens vård ordnas (genom daghem, i hemmet eller genom annan vårdare). Slutligen begärdes att familjens existensminimum inte skulle beskattas. Hänsyn skall tas till hur många som skall leva på inkomsten. Detta brev undertecknades av 63 078 personer och formligen dränkte Kanslihuset, där brevpärmarna upptar 1 1/2 hyllmeter som en påminnelse om att inte alla delar regeringens åsikter om familjepolitiken.

På detta brev svarade herr Palme med en lång utläggning om kvinnans ställning och med slutklämmen: »Den stora majoriteten hemmafruar kommer således att dra fördel av skattereformen. Talet om dess 'familjefientlighet' kan konkret inte ha någon annan innebörd än att Ni ogillar denna omfördelning till de mindre inkomsttagarnas fördel.» Han missuppfattade således innebörden av det brev han erhållit och svarade på något helt annat.

Aktionen resulterade i ett otal tidningsartik-

lar i svensk press men också i engelsktalande tidningar och i program i BBC och tysk TV. Hur mycket det ursprungliga skatteförslaget ändrades då regeringen fick kännedom om vilken opinion det mötte, kan man ej bestämt säga, då förslaget aldrig redovisades i sin helhet. I alla händelser höjdes »hemmafruavdraget» från 1 500 kronor till 1 800 kronor.

Brita Nordström pekar på många orimligheter i nuvarande förhållanden. Varför anses det t ex vara nationalekonomiskt riktigt att driva ut unga småbarnsmödrar i förvärvsarbete – ofta lågavlönat sådant – vilket innebär att man måste bygga fler daghem, fritidshem etc, medan det samtidigt är mycket svårt för kvinnor i fyrtioårsåldern att få arbete. Denna grupp fordrar ju ingen utbyggnad av samhällets barnvårdande institutioner och stannar ej hemma från arbetet om barnen är sjuka. Ämnar regeringen följa Barbro Janssons berömda 14 teser och verka för att inga barn skall få bättre start än andra i livet och därför sätta alla barn från 3 års ålder ett antal timmar om dagen på barninstitutioner och införa obligatorisk plikt att förvärvsarbete?

Det bör också tilläggas att undersökningar visar att barnstugebarn i 2–3-årsåldern och i 6-årsåldern retarderas i den språkliga utvecklingen. Vi har att vänta ett allt mera sjunkande födelsetal i Sverige. Utvecklingen går åt motsatt håll i flera länder i Östeuropa, där de flesta kvinnorna redan länge haft förvärvsarbete. I Tjeckoslovakien får t ex mödrarna 500 tjeckiska kronor i månaden om de stannar hemma och tar hand om sina småbarn.

Författaren vänder sig mot indoktrineringen via massmedia, mot den tilltagande urbaniseringen och mycket annat som är snett i det moderna svenska samhället. Man fylls av beundran för en person som orkat dra i gång denna kampanj, öppnat ögonen på många och ingjutit självförtroende i många kvinnor. Kampanjen fortsätter nu med ett brev till familjeminister Camilla Odhnoff i vilket det krävs: att den kommande familje- och skattelagstiftningen utformas så att familjen som mänsk-

lig, ekonomisk och juridisk enhet tillförsäkras villkor som svarar mot dess stora betydelse; att samhällets bidrag för barnens vård skall följa barnet (vårdbidrag) och utgå oberoende av vårdform, samt att den hemarbetande – kvinnan eller mannen – genom vård av barn, familj, handikappad, utvecklingsstörd, sjuk eller åldring tillerkännes ATP och annat socialförsäkringsskydd. Men hur statsrådet Odhnoff ställer sig lär framgå av vad hon skrev i DN den 3 mars 1970 om kampanjen: »Det är en cirkel av hyckleri och förtal, och ur folkets djup stiger professorskor, grevinnor och doktorinnor, och vi får lyssna till röster ur persianens djup.»

Brita Nordström betonar gång på gång att hennes kampanj är opolitisk men att alla, även de som är engagerade i olika partier, är lika välkomna som medhjälpare för att främja familjen. Att det krävs opinionsbildning beträffande familjens roll i samhället kan man vara ense med henne om. Sedan kan man ju alltid ifrågasätta om just denna fråga faller utanför ramen för övriga samhällsfrågor och kräver någon speciell opolitisk behandling och organisation.

Brännande aktuell

Arvid Fredborg: Inflationen Vådeld eller mordbrand?

Innehåll

Inflationens årtionde
Peningvärdet och människan
Politik och inflation
Inflationen som modern sjukdom
Löner och penningvärde
Vem vinner och vem förlorar?
Den internationella inflationen
USA – senkommen inflationist
En vacklande bastion för penningvärdet?
Storbritanniens nyckelposition
De övrigas roll
Det rika Sveriges självförvållade kris
Sanningens timme
Inflation – vådeld eller mordbrand?

Arvid Fredborg ser penningvärdet inte blott som ett ekonomiskt problem utan som en *moralisk* fråga: när den politiska ledningens auktoritet försvagats så att de styrande väljer att följa minsta motståndets lag och medvetet bidrar till en utspädning av penningvärdet, då är det ett tecken på att något är sjukt i samhällskroppen.

Cirka pris 18: – inkl moms

NORSTEDTS